

Altres actes a l'UCE

De Martí Boada a Pompeu Fabra

Àngels Mach i Buch – Antoni Pol i Solé

Els darrers anys, estan sent anys d'entrebanc existencial, com ha escrit Martí Boada en el seu llibre *Poesia Forestal* (2021), presentat a la 53a Universitat Catalana d'Estiu a Prada de Conflent.

"... del Covid... de la incertesa... de les temences... de pors petites... de pors grans... de solituds... de silencis... de desencontres... de mascaretes... d'estètiques facials interferides... d'humanitat en negativa igualtat... d'absències doloroses... amb sàvies recordances, com la

de l'índi suamish: 'Som els humans els que som de la Terra i no la Terra de l'home'... de paisatges insegurs per la gasiveria humana... De nou hem d'aprendre a conviure amb la Terra... la permanència no és enlloc. I un dolor antic amara l'existència."

La 34a Diada Andorrana a l'UCE d'enguany ha escollit com a tema *Els boscos andorrans*. Aquests ens recorden com d'essencials són per a la vida humana, encara que no ho semblen per les nostres conductes, i com de fràgils alhora, sobretot avui amb la crisi climàtica que ens amenaça.

Si a les incerteses de la covid-19 hi afegim les incerteses climàtiques, migratòries, socials, digitals i altres, el panorama s'enfosqueix tant que només ens hi podem enfrontar si mantenim la serenitat i actuem units sense perdre l'esperança en el futur.

Un gran exemple per a tots ha estat i continua sent el de Pompeu Fabra i Poch que, davant les incerteses que li va tocar de viure, especialment als darrers anys de la seva vida, no va perdre mai l'esperança sense deixar en cap moment de fer el que estava al seu abast.

Així, un any abans de la seva mort, va venir a Andorra a fer testament en català per protegir el futur de la seva filla més desamparada...

Així es va dedicar, amb constància i fins al darrer moment de la seva vida, al servei de la llengua catalana de manera desinteressada, sense esperar ni rebre finalment res pel molt que va donar...

Així no va marxar a Amèrica i es va fer enterrar a Prada per manifestar i recordar a les generacions futures de no

oblidar que Catalunya del Nord és també terra catalana i que la seva figura seria una llavor per a la defensa i recuperació de la llengua...

Unir el seu nom, amb el seu prestigi reconegut a tots els Països Catalans, al diccionari estàndard de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC-FABRA) ens prestigiaria a tots i especialment a l'IEC, que el va tenir com a president més destacat de la Secció Filològica i alhora president de l'IEC.

Seria una mostra d'intel·ligència col·lectiva, que li plauria especialment, per la mostra de la voluntat d'unitat que això suposa i evidència.